

JESENIŠKA STRAŽA

Slovensko-nacionalen list.

Svoboda, čast, narod, resnica.

„Jeseniška Straža“ izhaja vsako soboto opoldne. — Naročnina za celo leto 3 krone; ako se naroči dva ali več izvodov, pa po 2 kroni izvod. Naročnina naj se pošilja na upravništvo „Jeseniške Straže“ (tiskarna Iv. Pr. Lampret) v Kranju. Na naročbe brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. Pos. številke po 10 vin.

Oglasi in poslanice se računajo po petit-vrstah, če tiskano enkrat 10 vin., dvakrat 15 vin., trikrat 20 vin. Večje črke po prostoru. Če se oznanilo priobčuje večkrat, je cena posebno znižana. — Rokopisi se ne vračajo. — Dopisi naj se izvolijo frankirati in naj se pošiljajo na uredništvo „Jeseniške Straže“ v Kranju.

Št. 22.

V KRANJU, 29. malega travna 1905.

I. leto.

Naše šolsko vprašanje.

Propadli smo pri deželnem šolskem svetu s predlogom za skupno slovensko osemrazrednico na Jesenicah. Vedno smo se zavzemali za to skupno slovensko šolo, trudili se in obžalovati moramo samo, da je naš slavni deželni šolski svet v svoji neprecenljivi modrosti sklenil ugoditi predlogu Lukmana in tovarišev ter s tem oškodovati našo in koroško-belsko občino.

Poklicane se pa čutimo sedaj, ko se je pričel življenski boj za dve občini, izpregovoriti jasno besedo o slovenski štirirazrednici na Savi in svariti merodajne faktorje pred vsakim neprevidnim korakom.

Deželni šolski svet stoji na stališču, da je razkosanje šolskih občin iz pedagogičnih ozirov bolj prikladno in iz tega vzroka, pa tudi radi tega, ker se o pravem času nista niti občina niti krajni šolski svet na Jesenicah pritožila proti prvemu odloku deželnega šolskega sveta, zavzemal se je ta za slovensko štirirazrednico na Savi in se za to tudi odločil. Proti temu odloku deželnega šolskega sveta se pritožita lahko občina in krajni šolski svet na naučno ministrstvo, morebiti tudi na upravno sodišče na Dunaju. Protestirati moramo soglasno s koroško-belsko občino proti temu, da bi se postavila slovenska šola za Savo in Senožeta, ker sta občinska odbora in krajna šolska sveta obeh občin zahtevala vedno otroke iz Senožet v koroško-belsko šolsko občino, ker dalje ni nikdar koroško-belska občina jeseniški občini plačevala za vpis otrok iz Senožet kakšen davek in ker bi se s tem popolnoma neopravičenim zavijanjem okrajnega šolskega sveta v Radovljici, da so namreč gotovi otroci iz Senožet všolani v šolsko občino Jesenice, ugonobila nova krasna štirirazrednica med Koroško Belo in Javornikom, katera se je sezidala z velikimi in še danes nepokritimi stroški. Baš radi tega in ker bi z novo štirirazrednico na Savi jako trpela štirirazrednica na Jesenicah, zavzemala sta se v zadnjem času naš občinski odbor in krajni šolski svet za skupno šolo na Jesenicah. Občudovati moramo torej dalekovidnost našega deželnega šolskega sveta, kateri dela preko blagora dveh občin iz zgolj pedagogičnih ozirov in se pri tem prav nič ne ozira na politično razmerje obeh občin proti tovarnam na Savi in Javorniku.

K vpeljavi čipkarstva.

Pred par meseci je sprožila „Jeseniška Straža“ misel, naj bi se vpeljala v jeseniški občini čipkarska obrt. Ta vpeljava vtmeľjevala se je tedaj na kratko in v prvi vrsti s tem, da bi se na ta način gmotno opomoglo revnejšim, zlasti delavskim slojem in bi se tako neposredno zmanjšal tudi vpliv švabske tovarne. Preverjen sem, da bi ta vpeljava koristila marsikomu in gotovo je, da je ta ideja izvedljiva in sicer v taki meri izvedljiva, da bi ne donášala samo jeseniškim občanom trajnih in lepih dohodkov, temveč da bi imeli od nje korist tudi prebivalci nekaterih sosednih občin kranjskogorskega in radovljiškega okraja, posebno prebivalci onih občin, kjer se poljedelstvo in živinoreja vsled naravnih zaprek ne moreta tako razvijati, kakor bi bilo želeti in vendar se je pri ljutem boju, kateri se je med tem časom razvnel, na to do danes popolnoma pozabilo, bil je to le glas upijočega v puščavi, kateri ni našel nikakega odmeva. Staro geslo je sicer, naj se vsako stvar vsestransko premisli, predno se jo podvzame, toda prepričan sem, da se ni nihče natančneje bavil s tem vprašanjem. Sicer pa ni moja naloga, to raziskavati; pomuditi se hočem pri vprašanju samem.

Držati se moramo gesla, da se poprimemo z vso resnostjo onih idej in jih tudi izvedemo, o katerih izvedljivosti, koristi in dobičku smo se enkrat prepričali. Zato sem mnenja, da je popolnoma umestno, ako oživim to vprašanje, ako se pomudim nekoliko dalje pri njem in to v listu, kateri je na Jesenicah in v okolici najbolj razširjen. Kakor mnogo drugih stojim sicer tudi jaz na stališču, da se ženstvo in mlade ljudi ne vprega preveč v delo, toda dejanske razmere v jeseniški občini in okolici govorijo proti temu stališču. Beda in majhni dohodki silijo v marsikateri rodbini vse člane, da se vsi borijo za vsakdanji kruh, da se vsi člani pehajo za vsakdanjo hrano. In v mnogih družinah bi radi delali vsi člani, da bi si na ta način zboljšali stališče, toda nimajo s čem. Gotovo so to žalostne socialne razmere, ali te razmere se dajo zboljšati in zboljšanje na tem polju bi vplivalo tudi v drugih ozirih blagodejno na ljudstvo, posebno na revnejše sloje, katerim je to zboljšanje v prvi vrsti namenjeno.

Da se vrnem k čipkarstvu samemu!

Kakor pri vsakem podjetju, odnosno vsaki obrti, vpoštevati je treba tudi pri čipkarstvu naslednje točke:

1.) Ali imamo ljudi, kateri bi se mogli poprijeti te obrti, odnosno ali razpolagamo z močmi, veččimi čipkarstva?

2.) Ali bomo mogli svoje izdelke razpečavati in

3.) ali bo donášala ta vpeljava res dobiček, z drugimi besedami povedano, ali bo imelo ljudstvo od čipkarstva kaj koristi?

Vsa druga morebitna vprašanja zameremo utesniti pod te tri točke.

Pečati se hočem najprej z zadnjim vprašanjem, torej s koristjo, ker se mi dozdeva to vprašanje najvažnejše, toda omeniti moram takoj, da mi ne kaže, spuščati se v vse podrobnosti glede dobička, katerega bi imeli Gorenjci od dobro vpeljanega čipkarstva. Omejiti se hočem zato samo na nekatere najvažnejše točke.

Pri tej vpeljavi pridejo vsekako v prvi vrsti v poštev delavske rodbine, katere delimo lahko v tri vrste, to je v najrevnejše, srednje in dobro gmotno situirane. K prvi vrsti prištevam one rodbine, katere preživlja samo družinski oče, ki pa ne zasluži na mesec več kakor 60 do 70 kron. Pri tem ima številno rodbino, mali otročiči vpijejo za kruhom. Sem spadajo tudi one rodbine, ki imajo že odrasleje hčere in te vsled razmer ne dobijo doma nikakega zaslužka. K drugi vrsti rodbin prištevam one delavske družine, v katerih podpira očeta že sin in k tretji vrsti one rodbine, v katerih ima oče sam toliko plače, da družina z isto prav pošteno izhaja. Dejstvo pa je, da preostaja večini žena tovarniških delavcev na Savi, Jesenicah in Javorniku hote ali nehote v izobilju prostega časa in da ta svoj prosti čas naravnost potratijo, ker ravno ne vedo kaj koristnega početi. Svoj dolgčas preganjajo s tem, da čitajo razne neumne in naravnost škodljive romane kakor „Beračeve skrivnosti“, „Grofica beračica“, „Črni Jurij“ in bogve, kako se še imenujejo te budalosti, katere posebno v jeseniški občini vsiljujejo razni židovski agenti; kratkočasijo se pa žene tudi s tem premnogokrat, da obirajo svoje bližnje prav do kosti. To pa vpliva kolikortoliko slabo na deco, katera navadno tudi ne ve kaj početi in katere se ne izključuje od ta-

kih pogovorov. Vsem tem je torej treba preskrbeti posla, s katerim ne preženejo samo prostega časa, temveč od katerega imajo tudi koristi.

Oporekal mi pa tudi nihče ne bode, ako trdim, da preostaja tudi ženam naših posestnikov-kmetov in obrtnikov časa, posebno pozimi, kadar počiva delo na polju. Če se torej vpelje obrt, s katero se zamore v prostih urah pečati naše ženstvo in s katero si prisluži mimogrede kak novčič, je s tem gotovo pomagano.

Nastane sedaj samo vprašanje, katera obrt bi se najlažje vpeljala, najboljše obnesla. Ako hočemo preskrbeti ženstvu delo, moramo gledati posebno na to, da mu preskrbimo opravilo, katero je za ženske najbolj prikladno in sem spadajo vsekako ročna dela. Sploh bi bilo želeto, da bi se ženska ročna dela pri nas bolj gojila. Res je sicer, da se mnoge stroke ženskih ročnih del izdelujejo mehanično, s stroji in da se vsled tega dobivajo ti izdelki za majhen denar in da se torej z izdelovanjem teh stvari presneto malo zasluži. Toda to še ni nikak zadosten vzrok za to, da se ženska ročna dela danes tako malo gojijo. Vpoštevati moramo namreč dejstvo, da so ona dela, ki se proizvajajo z rokami, trpežnejša kakor pa ona, ki se izdelujejo s stroji. Ako se še uvaža, da marsikatero dekle presedi po cele dni brez vsakega posebnega dela, potem pridemo do zaključka, da bi bilo želeto, naj bi se te poprijele bolj ženskih ročnih del, vsaj toliko, da krijejo domače potrebe. Pletenje nogavic, rokavic, jopičev i. t. d. bi se oskrbovalo lahko doma. Istotako pa bi se tudi na kvačkanje lahko obračala večja pozornost. Seveda se najdejo ljudje, katerim se dozdeva to delo prenavadno!

Vsi ti izdelki se dajo proizvajati z najmanjšimi stroški. Domače potrebe lahko krijemo z domačim delom! Seveda na izvoz ne moremo računati pri teh izdelkih, ker stroji s svojim cenejšim proizvajanjem preveč tekmujejo z nami. Dalje prih.

Prešernov spomenik v Ljubljano!

Rojaki! «Prešernu spomenik v Ljubljani», ta glas je pred nekimi leti krepko zadonel in se razlegal po vseh pokrajinah slovenskih. To ni bil glas vpijočega v puščavi. Veselo je odmeval v srcih rodoljubnih slovenskih sinov in hčer. Saj je ta glas samo duška dajal iskreni želji, ki jo je že zdavnaj na tihem gojila vsaka verna duša slovenska.

Ta želja se nam je izpolnila; čast in hvala vsem, ki so po svoji zmožnosti v to pripomogli. Samega sebe časti narod, ko časti in slavi svoje odlične može, ki mu delajo čast pred svetom; s tem kaže, da jih ni vreden. Prešernov spomenik je gotov; slava umetniku, gospodu Zajcu, ki je tako izvrstno izvršil svojo častno nalogo! Ko v ces. livarni dunajski zagledaš bronastega moža, oveseli se ti duša: Glejte ga, to je naš Prešeren!

Prešernov spomenik imamo, ali še ne tam, kjer je edino pravo mesto njegovo, v stolici slovenske domovine, v beli Ljubljani! Tu naj se na najlepšem prostoru, ki ga ima mesto

Ljubljansko, postavi na ponosno vzvišeno stalo na ogled domačinu in tujcu.

Nemški narod se pripravlja letos sijajno slaviti svojega Schillerja po vseh delih sveta, koder se glasi nemška govornica. Ravno prav: Nemci Schillerja, Slovenci Prešerna! Kar je njim njih Schiller, to je nam naš Prešeren, in še več!

Ali v ta namen je potreba še, kakor se mi je dejalo, 20.000 kron.

Na noge torej, Slovenci in Slovenke! V Prešernovem imenu vsaj bodimo složni! Z veseljem sezimo vsak v svojo domačo hranilnico, prostorno ali uborno, ter izkažimo s primernim darom svojo hvaležnost in ljubezen našemu Prešernu!

Ne bilo bi nam v čast, ko bi imel spomenik shranjen biti v livarni, namesto da se postavi, kamor je določen.

Kjer se slovenska čuje govornica,
pokladajmo dari mu na chtar;
gospod in kmet, mladenič in devica,
otrok in mati svoj prinesi dar!
En duh, en glas! Ves rod slovenski, vstani;
Prešernov spomenik naj bo v Ljubljani!

Josip Stritar.

Dopisi.

Z Dovjega. (Za pirhe.) „Cenjeno uredništvo „Jeseniške Straže“ v Kranju. Na podlagi § 19 tiskovnega zakona prosim, da se na dopis z Dovjega (za pirhe) v zadnji številki vašega lista sprejme in natisne v št. 22. pod ravno istim naslovom sledeči popravek: Ni res, da sem jaz vzrok, da se ovce in konji ne smejo pasti na „Rebru“, res pa je, da je zato merodajna poravnava iz leta 1885, za katere spolnovanje je župan skrbeti dolžan; ni res, da jaz koga odiram, res pa je, da vsakemu rad pomagam, če s tem drugemu ne škodujem. Res je, da kot župan ne razločujem prijatelja od sovražnika in vsakemu svoje mnenje povem, res pa ni, da bi komu ostal odgovora dolžan in da bi koga samega pustil v sobi, ni res, da bi jaz tovarno podpiral, res pa je, da je bilo že par trdovratnežev kaznovanih. Ni res, da bi jaz kmete sovražil, res pa je, da priznam in dam vsakemu svoje. Ni res, da bi bil jaz častilakomen in da bi od koga zahteval, naj mi na vrata trka ter klobuk doli vzame; ni res, da bi mi bil Janez Dolžan prodajal kruha, res pa je, da sem imel istega doma in drugod vedno dosti ter da sem pasel krave in koze, predno da je bil Janez Dolžan izležen. Dovje dne 25. aprila 1905. A. Smolej, župan, s. r.“ (Opomba uredništva. Sedaj ima besedo Janez Dovžan.)

Novičar.

Naše šolsko vprašanje. Kranjski deželni šolski svet je pač pokazal s svojim odlokom, da dela brez glave. Kar mu pride na um, da bi bilo moderno po zmešanih nazorih nekaterih novih teoretikov, pa upe-ljuje, ne misli pa niti eno ped pred svojim nosom dalje. Postavimo štirirazrednico na Savo, tako se odloči, ne oziraje se na dve drugi šoli, ki bi bili v tem slučaju kot štirirazrednici nepotrebni. Otroci iz Senožet spadajo v novo šolo na Koroški Beli in, če te odštejemo, nima Sava sploh toliko šolo-

dolžnih otrok več, da bi mogla obstajati ta šola kot štirirazrednica. Ali misli naš deželni šolski svet, da bodo morda Koroško-Belanci podrli svojo šolo, ali pustili stati prazno radi njegove kratkovidnosti in kaprice? Noben pameten človek ne bo tega mislil. Društvo „Deutsche Schule“ zida itak nemško šolo na Savi. Kranjska hranilnica, v kateri je po pretežni večini naložen slovenski denar, ki jo je postavil na noge, je v svojem rodoljubju do slovenskega naroda darovala za sezidanje te nemške šole 15.000 kron. Ker so temu podjetju priskočili na pomoč tudi „Südmarka“ nemški „Schulverein“, Kranjska obrtna družba i. t. d., moramo računati s tem, da bo ta šola v kratkem tudi že postavljena. Dobro! Ako se Rozman pa Bernard radi svojih otrok kapricirata na novo šolo, pa naj v to pošiljajo svojo deco, pa še kdo drugi te klerikalno-nemškutarske klike. Mar nam je, če se nauče tam hajlati; jih bomo že mi odvadili!

Obsojen je bil dne 19. t. m. tukajšnji župnik Zabukovec na 10 kron denarne globe, odnosno v slučaju neizterljivosti na en dan zopora in to radi tega, ker je dne 1. aprila dal razdeliti na Jesenicah okoli 600 iztisov onega zloglasnega „pastirskega lista“ glede častnih občanov in liberalcev, ne da bi to prej naznanil na pristojnem mestu. Zanimivo je vsekako to, kako se je župnik Zabukovec zagovarjal. On je zastopal stališče, da sme kot župnik razdeliti take tiskovine med svoje farane brez daljnih odredb. Seveda ga je g. sodnik poučil, da naši zakoni ne poznajo izjem in da se jim mora tudi župnik Zabukovec pokoriti. Upamo, da bo župnik Zabukovec odslej naprej bolj oprezen in da se ne bo izkušal posluževati več takih sredstev, ki so vzbujali med ljudstvom samo smeh, njegov žep pa olajšali poleg drugih izdatkov še za 10 kron.

Anton Čebulj, krojaški mojster in hišni posestnik št. 114 na Jesenicah, je čutil potrebo, da je v sobotnem „Slovincu“ zarentačil nad „Jeseniško Stražo“. Ta prepirljivi krojač menda ni razumel, da smo ga mi prijeli nekoč v „Straži“ zato, ker je podpisal protest proti izvolitvi častnih občanov. Zdaj se pa hvali, da nima od Slovencev nikakega zaslužka, najmanj pa od tistih, ki pišejo „Stražo“. Nas sicer to popolnoma nič ne briga, kdo podpira tega možakarja, vendar opozarjamo vsakogar, da Čebulj ne mara zaslužka od — Slovencev.

Čujte! Čujte! Rozman je spodil turnarje iz „templja“, ker dela in ne samo vpije. Tako trdijo nemškutarske „Jeseniške novice“. Vsakemu je že znano, da te novice spravljajo na dan le laži. Resnica je, da turnarji v templju turnajo **zastonj!**

Razne izjave in poslanice so začele pošiljati neke klerikalno-nemške osebe s Save, kakor smo videli zadnji čas v „Slovincu“. V občini so prave ničle in nihče jih ne upošteva, zato silijo na ta način v javnost. Ne pride nam na um, da bi pisali o njih ali jim celo odgovarjali, ker imamo za nje le pomilovalen posmeh. Čemu silijo taka politična rešveta v — ospredje!?

Peter Rozman je tista pametna oseba, ki hoče na vsak način napraviti nepremostljiv prepad med Jesenicami in Savo. Ne vemo sicer, kake namene zasleduje to človeče s svojo Slovenstvu gotovo skrajno

škodljivo politiko, toliko pa je vendar gotovo, da so te nakane precej — nečedne. Savčani, bodite oprezni in ne poslušajte takih političnih kričarjev, ki delajo vse le za — lastni žep!

Bratci je pa začel Peter še bolj okoli sebe. Sedaj hoče spraviti v dotiko s seboj ljudi, kateri nanj niti mislili niso, katerim je bil on ravno toliko mar kot lanski sneg. Poredneži pravijo, da fantazira. Mi pa pravimo: Je že križ, če je to že v hiš'?

Izvestni ljudje hočejo na Jesenicah imponirati s tem, da prav pridno agitirajo in zabavljajo proti naprednim listom. O priliki bodemo take „možakarje“ pošteno okrcali, da se jih bodo poštene Slovenci izogibali. Gre se za to, da častno zmagamo in zato ne poznamo nobene obzirnosti.

Iznajdljiv pa je trebušasti Peter, to se mu mora že pustiti. Kot strastnemu privržencu daje mu „Slovenec“ gotovo zastojni prostor za njegovo velezanimivo reklamo. Peter pa, brihtna glava, si na ta način prihrani stroške za inserate, zraven se pa smeji v pest. S tem je zopet enkrat pokazal, da se ná kšeft prav dobro zastopi in da ne dela propagando samo za švabske turnarje, marveč tudi za svoj žep.

Delavstvo pri gradnji karavanskega predora z južne strani priredi v nedeljo dne 30. aprila t. l. na Hrušici slavnost blagoslovljenja zastave. Začetek veselice ob devetih zjutraj. O slavnosti bomo poročali.

Kavarno je odprl znani narodnjak gospod Fran Valjavec. Nahaja se na najpripravnejšem prostoru na Jesenicah in se je s to otvoritvijo ustreglo splošni želji.

Iz službe pri gradbenem vodstvu je izstopil g. Fran Pavlin, ker odpre s prvim majem svoj lastni fotografski atelijé. Njegova izborna fotografska dela so znana po celi okolici, zato ga nam ni treba še posebej priporočati. Po Jesenicah straši že dolgo časa neki nemški dunajski fotograf, naša dolžnost je torej, da podpiramo domačina-Slovenca.

Izpred sodišča. Delavca Janeza Iskra in Anton Fertschnigg, potem Neža Iskra, delavca žena, in slednje nezakonska hči Marija Klobučar, vsi iz Mirce, so obdolženi tatvine. Prva dva sta vzela na Savi Lad. Pospischilu iz kurnika 5 kur, teden kasneje sta vzela Mariji Bevc 6 kur in petelina, še tisto noč pa je izginila v Grobljah Jožefu Bergantu iz kurnika 2 K vredna kura. Že tri dni potem sta se vtihotapila Janez in Neža Iskra v Novi vasi v neki zaklenjeni svinjak, kjer je bilo 13 kur. Ravno ko sta si prisvojila eno kokoš, zasačil jih je občinski stražnik Nace Koritnik. Neža Iskra in Marija Klobučar sta v Mojstrani tudi oslepili štiri stranke za znatne zneske, ker sta na up vzeli raznega blaga. Ukradene kure so obdolženci skupaj použili. Janez Iskra je bil obsojen na 5 mesecev, Fertschnigg na 2 meseca in Neža Iskra na 3 mesece. vsi trije v težko ječo, Marija Klobučar pa na mesec dni ječe.

Lepo razglednice pokojnega biskupa Jos. Juraja Strossmayerja (komad stane 10 vin.) posebej ter Ljubljane s kamniškimi planinami in Ljubljane z mestnega trga, dalje z doprtnimi slikami slovenskih pesnikov Valentina Vodnika, dr. Franceta Prešerna in Simona Gregorčiča, vse tri vkupaj v okroglem for-

matu (komad stane 16 vin.) priporoča Jernej Bahovec, trgovina s papirjem v Ljubljani, Sv. Petra cesta št. 2.

Poslano

slavnemu c. kr. deželnemu šolskemu svetu v Ljubljani.

Dne 22. t. m. se je čitala vest, da je slavni c. kr. šolski svet sklenil, da se ustanovi nova štirirazredna ljudska šola na Savi-Senožetih.

Upamo, da ta vest ni resnična, če bi se pa bil res storil tak sklep, potem je občinski odbor in krajni šolski svet na Koroški Beli v svoji izvanredni seji dne 24. t. m. za vse slučaje sklenil, da podpisana pooblaščenca javno kar najodločneje protestirata proti takemu nečuvnemu sklepu ter da c. kr. šolskemu svetu takoj javno stavita sledeča vprašanja:

1.) Ali je slavnoistemu znano, da spadajo Senožeti k šolski občini Koroška Bela, katera občina je ravno vsled množičnega se prebivalstva na Senožetih z velikimi žrtvami ter seveda z dovoljenjem c. kr. oblasti sezidala novo krasno štirirazredno ljudsko šolo, katera naj bi sedaj menda stala prazna, ako bi se Senožeti priklopile k Savi?

2.) Zakaj še sedaj ni rešena prošnja za tro- oziroma štirirazrednico na Koroški Beli, katero je krajni šolski svet že med zidanjem novega šolskega poslopja vložil in so bile druge take morebiti manj potrebne prošnje že rešene?

3.) Ali hoče slavni c. kr. deželni šolski svet te čudne razmere strogo preiskati, ker bi pomenil vendar tak sklep od sile nenavadno bagatelizovanje ter oškodovanje pravic avtonomne občine?

Sejni zapisniki, kar se je n. pr. soglasno sklenilo, da ostane šolska občina nerazdeljena i. t. d., ter drugi podatki so na razpolago.

Seveda se bomo za to najvažnejšo občinsko zadevo živahno zanimali.

Županstvo in krajni šolski svet na Koroški Beli, dne 24. aprila 1905.

Anton Potočnik

župan

Josip Hkavc

predsednik krajnega šolskega sveta.

Lokal

za prodajalno ali pa že obstoječa gostilna se išče v najem. 27—2

Ponudbe na upravništvo „Jeseniške Straže“.

Izšla je knjiga o

„Osebni dohodnini“

obsegajoča zakonska določila o osebno-dohodninskem davku z obširnimi pojasnili, naknadnimi odloki in važnejšimi razsodbami upravnega sodišča glede tega davka, kakor tudi razne vzorce za napovedi, hišne izkaze i. t. d.

Uredil in sestavil **Valentin Žun**, c. kr. davčni nadzornik.

Naročila se sprejemajo že sedaj pri založniku g. **Ivanu Pr. Lampretu**, tiskarju v Kranju. Cena knjige K 1.20, s poštnino vred K 1.30.

M. Vidic

izdelovalec sodavice, malinovega soka in pokalic (kraherl)

v Lescah na Gorenjskem

priporoča svoje izdelke.

29—2

Postrežba točna. Cene nizke.

1 ali 2 učenca

za pleskarsko in črkoslikarsko obrt se sprejme. — Plača prvo leto 40 vin., drugo in tretje leto 1 K na dan.

J. Bricelj, pleskarski mojster

26—3

Jesenice (Gorenjsko).

Poskusite! Vzorek dragovoljno!
Vydrova žitna kava
Poštna 5 kg. pošiljka
!! 4 K 50 h franko !!
„DOMACI PRIJATELJ“
vsem odjemalcem zastojni
pošiljani mesečnik.
Vydrova tovarna žitne
kave Praga-VIII.

Prostovoljno se prodaja

na Savi pri Jesenicah v bližini tovarne novo sezidana

hiša

z vsemi pritliklinami.

Poslopje je 15 metrov dolgo in 10 široko ter ima 10 sob in dve kleti. Poleg hiše je 13 metrov dolga in 5 metrov široka drvarnica.

Ceno in druge pogoje pove **Janez Mencinger** st., posestnik na Savi, št. 109 pošta Jesenice. 24—4

Imam v kleti

23—9

več sto hektolitrov

pristnega belega in črnega vina, nekaj fine rakije in brinovca ter namiznega olja lastnega izdelka.

Vse solidno postavljeno tudi v moji posodi na tukajšnji državni kolodvor po primerno nizki ceni.

Ivan Pujman

posestnik in trgovec, Vodnjan-Dignano (Istra).

Naprodaj je 40 centov

sena.

Več pove **Luka Bizjak**, lesni trgovec in posestnik na Jesenicah (Gorenjsko). 25—3

Krojaški salon za gospode
Ivan Magdić

Ljubljana, Stari trg št. 8

Izdelovanje vsakovrstne garderobe za gospode po najnovejših žurnalih iz najmodernejšega in najboljšega tuzemskega in inozemskega blaga. 4—19

Uniformiranje in zaloga potrebščin za Sokole.

HOTEL „ILIRIJA“

16—17

Ljubljana

Kolodvorske ulice št. 22

3 minute od južnega kolodvora.

Shajališče vseh Gorenjcev.

Udobni restavracijski prostori, moderno urejena kavarna z dvema najnovejšima biljardoma ameriškega sistema, lepo, nanovo urejene **sobe za prenočevanje**. — Kopalne sobe v hiši. — Točijo se najboljša štajerska naravna vina, pristni dolenski cviček iz Gadove peči, kakor tudi priljubljen hrvaški pelinkovec. — Izborna kuhinja. **Postrežba točna. Cene nizke.**

Za mnogobrojen obisk prosi spoštovanjem
Fric Novak.

Kaj je

SEYDLIN?

Priznana najboljša, po najnovejših izkušnjah higienije sestavljena in večkrat odlikovana kozmetična

ustna voda.

Dobiva se pri g. A. Trevnu in gospej Jerići Morič.

Izdelovalec: O. Seydl, Ljubljana, Špiitalske ulice 7. 3—18

Mavricij Smolej

urar na Jesenicah

priporoča svojo veliko zalogo

vsakovrstnih ur

kakor žepnih, stenskih ur in budilk, verižic, prstanov, uhanov i. t. d., dalje zlatnine in srebrnine od najfinejše do navadne.

Sprejme tudi **popravila**, katera izvršuje natančno in točno po zelo nizkih cenah. 6—20

Josip Bricelj

pleskar na Jesenicah št. 6

se priporoča slavnemu občinstvu za vsa

v pleskarsko stroko

spadajoča dela, katera izvršuje hitro in po nizkih cenah. 5—18

Izdeluje tudi napise na grbe, zid i. t. d.

Postrežba točna!

Pivovarna
G. Auer-jevih dedičev
v Ljubljani

Wolfve ulice št. 12

priporoča slavnemu občinstvu in spoštovanim gostilničarjem svoje izborno marčno in na bavarski način varjeno pivo.

Pivo se oddaja v sodcih in zabojih.

Zaloge: v Kranju, Idriji, Dobrépoljah, na Robu, v Mokronogu, Metliki, Vačah, Polhovem gradu, na Igu, na Dobrovi, v Št. Vidu na Dolenskem, v Mirni, v Podbrdu in na Grahovem (Goriško) in v Podgradu (Istra).

Ustanovljena leta 1854.

Tvrdba je bila v letu 1904 v Parizu in v Londonu odlikovana z najvišjim odlikovanjem, namreč z „grand prix“, častnim križcem in zlato kolajno.

2—22

9—18

Gostilna

Jakob Mesar

na Jesenicah št. 100

tik državne železnice in v neposredni bližini novega kolodvora se priporoča sl. občinstvu na Jesenicah in z okolice. Toči raznovrstna najboljša **domača pristna vina** in neprekosljivo Gössovo pivo. — Tu se dobivajo vedno topla in mrzla jedila ter vsak čas izboren čaj in dobra kava po najnižjih cenah. Na razpolago ima udobne prostore. Postrežba točna. Za mnogobrojen obisk se prav topla priporoča

Jakob Mesar.

Melh. Bremc

ključavničarski in kleparski mojster
na Jesenicah

se priporoča za vsa v njegovo stroko spadajoča dela in naročila. Popravila in zunanja naročila točno in po nizkih cenah.

Obenem priporoča slavnemu občinstvu svojo

trgovino s kuhinjskim orodjem, železnino i. t. d. 11—19

